

Søkelys på NRK-demokratiet

Gang på gang er det fra forskjellig hold blitt rettet alvorlige beskyldninger mot Norsk Rikskringkasting. Med stigende styrke hevdes det at der i NRK pågår en ideologisk preget farvelegning av stoffmassen, ja at der utøves *sensur* i Norges største og mest virkningsfulle forum hvis administrasjon er betrodde staten. Noen skriftlige påbud om

Kringkastingssjef Kaare Fostervoll vurderer:

fra fjernsynsledelsens side, umiddelbart før posten «Ønskebildet» skulle gå. Striden stod om følgende ord: «Vi trenger en moralsk opprustning om vår kulturs skapende krefter skal bli aktive og dynamiske».

Da Victor Smith kom til denne setning under utsendelsen, brøt man ham av og sendte kirkemusikk.

Var dette en liten sak? Ifølge pressens så godt som enstemmige reaksjon var det en ytterst alvorlig affære, et rot-hugg mot ytringsfriheten. Til mange menneskers glede gikk regjeringsorganet i spissen og holdt sensurtendensene nådeløst opp i lyset.

I det vesle inserat av en «imøtegåelse» som hittil er kringkastingssjef Fostervolls eneste livstegn i saken, lot han informasjonstjenestemann Oddvar Folkestad slå fast at «Programledelsen må selvsagt alltid søke å hindre åpenbar misbruk av mikrofonen».

Så skulle man da tro at moralsk opprustning av grunner som iallfall Kaare Fostervoll vet, ikke måtte nevnes i Norsk Rikskringkasting. Forsåvidt et standpunkt, om ikke annet.

Men nu onsdag fikk professor Gutorm Gjessing i posten «Demokratiet i søkelyset» ordet og brukte sine tyve minutter til voldsomme angrep på NATO, Amerika, Adenauer, Kishi og først og fremst Moralsk Opprustning. Han

hevde at Hitler-Tyskland var på full marsj fremover med støtte av Amerika og Vest-Europa og med denne keisertyske autokraten Adenauer i spissen. Det interessante ved Adenauer var ifølge Gjessing at han var en av de ledende krefter i Moralsk Opprustning — Moral Re-Armament som idag «er et av de største faremomenter demokratiet står overfor». Det var umulig for professor Gjessing å forstå at «ellers dannede og opplyste menn kan la seg blende av en ideologi som MRA», hvis den da er en ideologi etc.

Ellers syntes professoren at det var vanskelig å sette noe søkelys på demokratiet fordi det for ham var blitt et tomt ord uten innhold, likesom det amerikanske ordet liberty var bare et skall.

Professor Gjessing uttalte seg varmt om sameksistens som er «en symbiose», et samliv med fordel for alle parter. Og han hevde med styrke at vi måtte frigjøre verden fra industriledernes makt-

foruroliget av Victor Smith-saken.

Istedenfor i gjerning å vise det norske folk at der ikke var grunn til uro, at man respekterer ytringsfriheten, gir NRK det motsatte svar: Et provoserende angrep på de meninger som ble undertrykket en måned før.

Kaare Fostervoll har ordet.

Professor Gutorm Gjessing — ufarlig?

Maleren Victor Smith — farlig?

denslags venter ingen å finne. Som Farmand skriver: «Vi går videre ut fra at det ikke engang foreligger *mundtlige* instruksjoner, men det forhindrer ikke at tonen og atmosfæren på Marienlyst kan være så tykk og gjennomtrengende at alle som beveger seg der daglig, vet hva som ønskes og *ikke* ønskes.

Hvorvidt der er reell dekning for slike grove insinuasjoner mot NRK's ledelse, vil norske lyttere og fjernsyn-seere ha kunnet danne seg sin egen mening om isommer.

Tiltross for, eller kanskje heller på grunn av en trykkende taushet fra Marienlysts side er den såkalte Victor Smith-episoden ennå i friskt minne.

Bokstavelig ble han som kjent den 3. juli fratatt ordet foran fjernsynskjermen etter å ha blitt utsatt for trusler, latterliggjørelse og nervepress

28-02-025

begjær og ta norsk alliansepolitikk opp til revisjon. De eneste lyspunkter i en ellers kompakt norsk presse var etter Gjessings mening Orientering og Dagbladet. Når man hadde ordnet opp i alt dette, var tiden inne til å ta opp spørsmålet om en moralsk opprustning, men da på ganske andre premisser enn hr. Buchmans osv. osv.

En ting er aldeles sikkert: Det norske folk er imot sensur. Derfor ble man også, uansett holdning til MRA, så